

ประกาศองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา
เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากน้ำมันและยาสูบ พ.ศ.๒๕๕๕

ด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลาได้ดำเนินการจัดทำร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากน้ำมันและยาสูบ พ.ศ.๒๕๕๕ เพื่อเตรียมความพร้อมในการจัดเก็บรายได้จากน้ำมันและยาสูบอย่างมีประสิทธิภาพ ตามบันทึกข้อตกลงระหว่างกรมสรรพสามิตกับกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เรื่อง ความร่วมมือเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการจัดเก็บรายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๔ โดยให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา ดำเนินการจัดเก็บภาษีน้ำมันและยาสูบเอง ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

บัดนี้ สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา ได้มีความเห็นชอบกับร่างข้อบัญญัติ เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากน้ำมันและยาสูบ พ.ศ.๒๕๕๕ ตามความในมาตรา ๔๕(๑), ๔๘, ๕๑(๑)(๒) แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.๒๕๔๐ และที่ได้แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๕๒ ในคราวประชุมสภาสมัยสามัญ สมัยที่ ๒ ประจำปี ๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๕ และผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลา ได้ให้ความเห็นชอบกับร่างข้อบัญญัติ เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากน้ำมันและยาสูบ พ.ศ.๒๕๕๕ แล้ว

จึงประกาศมาเพื่อทราบ

ประกาศ ณ วันที่ ๕ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕

(นายอุทิศ ชูช่วย)
นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา
เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากน้ำมันและยาสูบ
พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ (๑) มาตรา ๕๑ และมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลาโดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลาจึงออกข้อบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากน้ำมันและยาสูบ พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๒

(๒) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๔๓

(๓) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๔๗

(๔) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา ฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๔๘

(๕) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา ฉบับที่ ๕ พ.ศ. ๒๕๔๙

บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศองค์การบริหารส่วนจังหวัด และระเบียบปฏิบัติอื่น ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในข้อบัญญัติ ซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“ภาษี” หมายความว่า ภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่เรียกเก็บตามข้อบัญญัตินี้

“สินค้า” หมายความว่า น้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน ก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ ยาสูบชนิดบุหรี่ยิก้าแรตและบุหรี่ยิก้า

“การค้าในเขตจังหวัด” หมายความว่า การค้าส่งหรือค้าปลีกสินค้าภายในเขตจังหวัดสงขลา

“ผู้ประกอบการ” หมายความว่า เจ้าของหรือผู้จัดการหรือบุคคลอื่นซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของการค้าในเขตจังหวัด

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดและข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่งตั้ง

“องค์การบริหารส่วนจังหวัด” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา

“ภาษีอากรค้างชำระ” หมายความว่า ภาษีตามข้อบัญญัติที่มีได้ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนดตามข้อบัญญัตินี้ และภาษีที่ชำระไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไป

ข้อ ๕ ให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดสงขลาเป็นผู้รักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกประกาศและระเบียบ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศและระเบียบตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ ภาษีตามข้อบัญญัตินี้ให้อยู่ในอำนาจหน้าที่และการควบคุมขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

ข้อ ๗ ให้ผู้ประกอบการดังต่อไปนี้เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามอัตราที่กำหนดในหมวด ๒ ของข้อบัญญัตินี้ ในเวลาที่ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

(๑) ผู้ประกอบการคลังน้ำมัน ที่ค้าส่งหรือค้าปลีกน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน ให้กับสถานีบริการน้ำมัน ผู้ประกอบอุตสาหกรรม หรือผู้บริโภค ภายในเขตจังหวัดสงขลา

(๒) ผู้ประกอบการคลังก๊าซ ที่ค้าส่งหรือค้าปลีกก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ ให้กับสถานีบริการก๊าซ ผู้ประกอบอุตสาหกรรม หรือผู้บริโภค ภายในจังหวัดสงขลา

(๓) ผู้ประกอบการ ที่เป็นตัวแทนค้าส่งหรือค้าปลีกน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน หรือก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ภายในเขตจังหวัดสงขลา

(๔) ผู้ประกอบการ นอกจาก (๑) (๒) และ (๓) ที่ค้าส่งหรือค้าปลีกน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน และก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ภายในเขตจังหวัดสงขลา

(๕) ผู้ประกอบการ ค้าส่งหรือค้าปลีกยาสูบชนิดบุหรี่ซิการ์แรต หรือบุหรี่ยีการ์ภายในเขตจังหวัดสงขลา แต่ไม่รวมถึงผู้ประกอบการที่มีหลักฐานการแสดงว่าได้ซื้อหรือรับยาสูบชนิดบุหรี่ซิการ์แรต หรือบุหรี่ยีการ์ จากผู้ประกอบการที่ได้จดทะเบียนสถานการค้าและเสียภาษีแล้ว

ข้อ ๘ ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีของการค้าในเขตจังหวัด มีดังนี้

(๑) การค้าน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน ก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ให้เกิดขึ้นในเวลาที่จำหน่าย ทั้งนี้ เฉพาะตามปริมาณที่จำหน่ายให้แก่ผู้ประกอบการตามข้อ ๗(๓) หรือ (๔) หรือผู้ประกอบอุตสาหกรรม หรือผู้บริโภคภายในเขตจังหวัดสงขลา และตามปริมาณที่ไม่มีหลักฐานแสดงได้ว่าการเสียภาษีตามข้อบัญญัตินี้ถูกต้องครบถ้วนแล้ว

(๒) การค้ายาสูบให้เกิดขึ้นในเวลาที่ได้รับมอบสินค้ายาสูบเข้าไว้ในสถานการค้ายาสูบ

ข้อ ๙ กำหนดเวลาต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ ถ้าผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติมีเหตุจำเป็นจนไม่สามารถปฏิบัติตามกำหนดเวลาได้ ให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจสั่งขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาออกไปได้ตามความจำเป็นแก่กรณี

ข้อ ๑๐ หนังสือเรียก หนังสือแจ้งให้เสียภาษี หรือหนังสืออื่นที่มีถึงบุคคลใดเพื่อปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามแบบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด

หมวด ๒ อัตราภาษีที่เรียกเก็บ

ข้อ ๑๑ อัตราภาษีที่เรียกเก็บให้เป็น ดังนี้

- (๑) น้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกันอัตราลิตรละ ๔.๕๔ สตางค์
- (๒) ก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ อัตรา กิโลกรัมละ ๔.๖๔ สตางค์ หรือลิตรละ ๒.๕๘ สตางค์
- (๓) ยาสูบชนิดบุหรีชิกาแรต และบุหรีชิการ์ อัตรา มวนละ ๙.๓๐ สตางค์

หมวด ๓ การจดทะเบียน

ข้อ ๑๒ ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนสถานการค้าต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ หรือภายในสามสิบวันนับแต่วันเริ่มดำเนินการค้าในเขตจังหวัดแล้วแต่กรณี ตามแบบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือสถานที่อื่นตามที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด

ให้ถือว่าใบอนุญาตขายยาสูบหรือนำออกแสดงเพื่อขายยาสูบชนิดบุหรีชิกาแรตหรือบุหรีชิการ์ที่เจ้าพนักงานสรรพสามิตออกให้ เป็นทะเบียนสถานการค้าตามวรรคหนึ่งด้วย

ข้อ ๑๓ เมื่อผู้ประกอบการได้ยื่นคำขอจดทะเบียนสถานการค้าโดยถูกต้องแล้วให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายออกใบทะเบียนสถานการค้าให้

ข้อ ๑๔ ผู้ประกอบการ ต้องแสดงใบทะเบียนสถานการค้าไว้ในที่เปิดเผย ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานการค้าหรือสำนักงานของผู้ประกอบการ

ข้อ ๑๕ เมื่อผู้ประกอบการจะย้าย เลิก โอน หรือควบสถานการค้า ให้แจ้งการย้าย เลิก โอน หรือควบสถานการค้า ตามแบบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด ณ องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือสถานที่อื่นตามที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด ก่อนวันย้าย วันเลิก วันโอน หรือวันควบสถานการค้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

หมวด ๔

การยื่นแบบรายการภาษีและการชำระภาษี

ข้อ ๑๖ ให้ผู้ประกอบการยื่นแบบรายการภาษี ตามแบบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนดพร้อมกับชำระภาษีต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือสถานที่อื่นตามที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด ภายในวันที่ยี่สิบของเดือนถัดจากเดือนที่ความรับผิดในอันที่จะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

ภาษีที่ต้องชำระตามวรรคหนึ่งมีเศษ เศษของหนึ่งบาทให้ปัดทิ้ง

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมินภาษีเป็นหนังสือต่อผู้มีหน้าที่เสียภาษี ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีชำระภาษีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

หมวด ๕

อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๑๘ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ประเมินภาษี เบี้ยปรับ และเงินเพิ่ม ตามข้อบัญญัตินี้จากผู้มีหน้าที่เสียภาษี เมื่อผู้มีหน้าที่เสียภาษีมิได้ยื่นแบบรายการภาษีภายในเวลาที่ข้อบัญญัตินี้กำหนด หรือผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นแบบรายการภาษีไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไป หรือผู้มีหน้าที่เสียภาษีไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกหรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือไม่ยอมตอบคำถามพนักงานเจ้าหน้าที่อันเป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับการประเมินภาษีโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือไม่สามารถแสดงหลักฐานเพื่อการคำนวณภาษี

เมื่อประเมินแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมินเป็นหนังสือต่อผู้มีหน้าที่เสียภาษี

(๒) สอบถาม หรือสั่งให้ส่งบัญชี เอกสารหลักฐาน หรือสิ่งอื่นที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องให้เวลาบุคคลนั้นไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น

หมวด ๖

บัญชีหลักฐานและการปฏิบัติ

ข้อ ๑๙ ให้ผู้ประกอบการทำบัญชีประจำวันและงบเดือนแสดงรายการเกี่ยวกับสินค้าที่จำหน่ายตามแบบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด หรือตามแบบที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย ได้อนุมัติให้ใช้เป็นบัญชีประจำวันและงบเดือนแสดงรายการเกี่ยวกับสินค้าที่จำหน่ายได้เนื่องจากมีสาระสำคัญครบถ้วนเช่นเดียวกับที่กำหนดในแบบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด

บัญชีประจำวันตามวรรคหนึ่ง ให้ทำให้แล้วเสร็จภายในสามวันนับแต่วันที่มิเหตุที่จะต้องลงรายการนั้นเกิดขึ้น และให้เก็บรักษาไว้นานพอห้าปีที่สถานการณ์ค้า พร้อมทั้งเอกสารประกอบการลงบัญชีดังกล่าว

งบเดือนตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือ สถานที่อื่นตามที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด ภายในวันที่ยี่สิบของเดือนถัดไป

การทำบัญชีประจำวันและงบเดือนตามข้อบัญญัตินี้ ให้กระทำโดยใช้เครื่องจักรหรือเครื่องกลหรือวิธีใดๆ ก็ได้

หมวด ๗ การเปรียบเทียบคดี

ข้อ ๒๐ ให้ความผิดตามข้อบัญญัตินี้เป็นความผิดที่เปรียบเทียบได้ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เงินค่าปรับตามวรรคสองให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

หมวด ๘ เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม

ข้อ ๒๑ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเสียเบี้ยปรับในกรณีและตามอัตรา ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีมิได้ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีในกำหนดเวลาตามหมวด ๔ ไม่ว่าจะได้จดทะเบียนสถานการค้าไว้แล้วหรือไม่ ให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของเงินภาษี

(๒) ในกรณีที่ได้ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไป ให้เสียเบี้ยปรับอีกหนึ่งเท่าของเงินภาษีที่เสียขาดไปนั้น

ข้อ ๒๒ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีใดไม่ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในกำหนดเวลา หรือชำระขาดจากจำนวนภาษีที่ต้องเสีย ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือน หรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับ และการคำนวณเงินเพิ่มดังกล่าวมิให้คิดทบต้น

เงินเพิ่มตามข้อนี้ มิให้เกินกว่าจำนวนภาษีที่ต้องชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับ

ข้อ ๒๓ เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม อาจงดหรือลดลงได้ตามที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด เบี้ยปรับและเงินเพิ่มให้ถือเป็นเงินภาษี

หมวด ๙ การบังคับชำระภาษีอากรค้างชำระ

ข้อ ๒๔ การบังคับเรียกเก็บภาษีอากรค้างชำระ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐

ภาษีที่มีได้ยื่นตามหมวด ๔ ให้ถือเป็นภาษีค้างชำระ

ข้อ ๒๕ เมื่อพ้นกำหนดเวลาการชำระภาษี ตามข้อ ๑๖ หรือ ๑๗ หากผู้มีหน้าที่เสียภาษี ไม่นำเงินมาชำระ ให้นั่งงานเจ้าหน้าที่แจ้งเตือนให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษี นำเงินมาชำระภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือแจ้งเตือนครั้งที่ ๑ เมื่อพ้นกำหนดแจ้งเตือนครั้งที่ ๑ แล้ว ผู้มีหน้าที่เสียภาษี ไม่นำเงินมาชำระอีก ให้เตือนครั้งที่ ๒ โดยให้มีระยะเวลาห่างกันไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือเตือนครั้งที่ ๑

หมวด ๑๐ บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อ ๑๒ หรือข้อ ๑๔ หรือข้อ ๑๕ หรือข้อ ๑๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

ข้อ ๒๗ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีผู้ใดไม่ยื่นแบบรายการภาษี เพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษีตามข้อ ๑๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

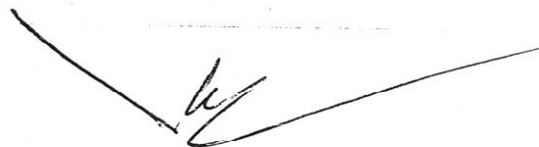
ข้อ ๒๘ ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ นำพยานหลักฐานเท็จ มาแสดง หรือยื่นบัญชี หรือเอกสารอันเป็นเท็จ เพื่อหลีกเลี่ยง หรือพยายามหลีกเลี่ยงภาษี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หมวด ๑๑ บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๙ บรรดาข้อบัญญัติที่หยกเลิกตามข้อ ๓ แห่งข้อบัญญัตินี้ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ข้อ ๓๐ บรรดาประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามข้อบัญญัติที่หยกเลิกตามข้อ ๓ แห่งข้อบัญญัตินี้ ให้คงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ ๕ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕

(นายอุทิศ ชูช่วย)
นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา

(นายฤทธิช บัญราช)
ผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลา

